09/02/2022

Η Ιερά Αγρυπνία και μνημόσυνο του μακαριστού Κινσάσας στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης τελέστηκε η καθιερωμένη Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία με την ευκαιρία της εορτής της αποδόσεως της Υπαπαντής του Κυρίου, προεξάρχοντος και ομιλούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, την Τρίτη, 8 Φεβρουαρίου το βράδυ.

Στον Ιερό Ναό φυλάσσεται η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Υπαπαντής από την «Έξω Υπαπαντή» Ναούσης, την οποία βρήκε η μακαριστή Ευγενία Ράιου μετά από όραμα τη δεκαετία του 1920.

Με την ευκαιρία της εορτής του **Αγίου Νικηφόρου του Μάρτυρος, τελέστηκε μνημόσυνο για τον μακαριστό Μητροπολίτη Κινσάσας κυρό Νικηφόρο,** πνευματικό αδελφό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, καθώς και οι δύο Αρχιερείς προέρχονται από την αδελφότητα του μακαριστού Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας Γέροντος Γερασίμου Μικραγιαννανίτου αλλά και πνευματικού πατρός του Αρχιερατικού Επιτρόπου Ναούσης και Προϊσταμένου του Μητροπολιτικού Ναού Αρχιμ. Ιωακείμ Δεσπότη.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στο τέλος της Ιεράς Αγρυπνίας πραγματοποιήθηκε βράβευση μητέρων της ενορίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνά-στασιν πολλῶν ... καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Ἀγρυπνοῦμε ἀπόψε ἀποδίδοντας τή Δεσποτική καί Θεομη-το-ρική ἐορ--τή τῆς Ὑπαπαντῆς ἀλλά καί τι-μώντας τήν ἐπέτειο τῆς πα-ρα---δό-σεως τῆς ἱστορικῆς εἰκόνος τῆς Ὑπαπαντῆς, πού φυλάσσεται πλέ-ον ὡς κειμήλιο πολύτιμο στόν ἱερό αὐ-τόν ναό.

Ποιό εἶναι ὅμως τό νόημα τῆς με-γάλης αὐτῆς ἑορτῆς καί τί ὑπεν-θυ-μίζει σέ ὅλους ἐμᾶς πού ἀγρυπνή-σαμε ἀπόψε;

Ἡ ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς μᾶς ὑπεν--θυ-μί-ζει τή συνάντηση Θεοῦ καί ἀνθρώπων στόν ναό τοῦ Σο-λο-μῶντος καί μᾶς καθιστᾶ θεατές καί ἀκροατές ὄχι μόνο τῶν παρόντων, ὅσων δηλαδή συνέβησαν ἐκείνη τήν ὥρα στόν ναό, ἀλλά καί τῶν μελ-λόντων, ὅσων προφητεύει ὁ δίκαιος Συμεών.

Εἰσέρχεται στόν ναό τοῦ Θεοῦ ὡς βρέ-φος τεσσαρα-κον-θήμερο ὁ Χρι-στός καί συναντᾶ τόν πρεσβύτη Συ-μεών, ὁ ὁποῖος ἐπί χρόνια τόν ἀνέ-μενε καί παρακαλοῦσε τόν Θεό νά τόν συναντήσει πρίν νά πεθάνει.

Καί δέν τόν συναντᾶ ἁπλῶς, ἀλλά ὁ Θεός τόν ἀξιώνει νά ζήσει καί νά αἰ-σθαν-θεῖ

τήν χαρά καί τήν ἀγαλ-λίαση πού αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος μέ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ψυ-χή του, τόν ἀξιώνει νά προ-γευ-θεῖ τήν πληρότητα πού προσφέρει ἡ συνεύρεση καί ἡ ἕνωση τοῦ ἀν-θρώπου μέ τόν Θεό, ὥστε νά μήν ἐπιθυμεῖ τίποτε ἄλλο, νά μήν ἐπι-διώκει τίποτε ἄλλο, παρά μόνο νά ὑμνεῖ καί νά δοξολογεῖ τόν Θεό.

Ἡ συνάντηση πού πραγμα-το-ποι-εῖ-ται στόν ναό τοῦ Σολο-μῶ-ντος κα-τά τήν ἡμέρα τῆς Ὑπα-πα-ντῆς πε-ριλαμβάνει ὅμως καί ἕνα ἀκόμη πρόσωπο, τό πρόσωπο τῆς Πανα-γίας Παρθένου, πού κρατᾶ στή μη-τρική της ἀγκάλη τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, καί ἔτσι γίνεται ἡ Πανα-γία μας μέ τή συνάντηση αὐτή γιά πρώτη φορά τό μέσον διά τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρω-πος συναντᾶ τόν Θεό, ὁ Συμεών συναντᾶ τόν Σω-τή-ρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου.

Ἡ συνάντηση ὅμως αὐτή τοῦ πρεσβύτου Συμεών μέ τόν τεσ-σαρα-κον-θήμερο Ἰησοῦ καί τήν Πανα-γία Μητέρα του δέν εἶναι μόνο ἀφορ-μή εὐχαρι-στίας καί δοξολο-γίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν εὐσεβῆ καί δίκαιο Συμεών· εἶναι καί ἀφορμή προφητείας, πού ἀποδεικνύει τή χάρη τήν ὁποία ἔλαβε ἀπό τή συ-νάντησή του μέ τόν Θεό. Ὁ Συμεών προ-φη-τεύει γιά τίς θλίψεις καί τίς δοκι-μασίες πού θά ὑπέμενε ἡ Πα-ναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά προφη-τεύει καί γιά τή θέση τοῦ Χριστοῦ στόν κό-σμο. «Οὗτος κεῖται εἰς πτῶ-σιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ... καί εἰς σημεῖον ἀντι-λεγόμενον», λέγει γιά τόν Χρι-στό.

Ἄς σταθοῦμε γιά λίγο στήν προ-φητεία αὐτή τοῦ δικαίου Συμεών, γιατί δέν εἶναι μία προφητεία πού πραγματοποιήθηκε κάποτε, σέ μία συγκεκρι-μένη χρονική στιγμή, ἀλ-λά εἶναι μία διαρκῶς ἐπιβεβαιού-με-νη προ--φητεία, ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ὑπα-παντῆς μέχρι σήμερα, γιατί ὁ Χριστός, ὁ Μεσσίας, τόν ὁποῖο ἀνέμεναν ἐπί αἰῶνες ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀντί νά τύχει κοινῆς ἀπο-δοχῆς, γίνεται «σημεῖον ἀντι-λε-γόμενον». Γίνεται πρόσωπο πού τίθεται ὑπό ἀμφισβήτηση, πού χω-ρίζει τούς ἀνθρώπους σέ αὐτούς πού τόν δέχονται, πού τόν σέβο-νται καί τόν πιστεύουν, καί σέ αὐ-τούς πού δέν τόν δέχονται, πού τόν ἀρνοῦνται καί ἀντιτίθενται στήν παρουσία καί τή διδασκαλία του. Καί αὐτό δέν συμβαίνει μόνο μέ ὅσους ἐξ ἀρχῆς τόν ἀπορρίπτουν καί ἐπιλέγουν γιά τόν ἑαυτό τους ἄλλο δρόμο, ἀλλά ἰσχύει δυστυχῶς καί γιά κάποιους ἀπό ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι λένε ὅτι τόν πιστεύουν καί τόν ἀκολουθοῦν, ὅμως τελικά προ-τιμοῦν νά ἀκο-λου--θήσουν τόν ἑαυ-τό τους καί τόν ἐγω-ισμό τους. Προ-τιμοῦν ἀντί νά δέχονται μέ ἁπλό-τητα καί κα-θα-ρό-τητα καρδίας τόν Χριστό ὡς Σωτή-ρα καί Λυτρωτή τους, νά τόν καθι-στοῦν μέ τή στάση τους «σημεῖον ἀντιλε-γό-με-νον» καί νά μήν ἀπο-λαμβάνουν τή σωτηρία πού Ἐκεῖ-νος προσφέρει.

Γι᾽ αὐτό ἄς προσέξουμε καί ἄς μήν θελήσουμε νά ἐπιβεβαι-ώσουμε καί ἐμεῖς μέ τή στάση μας καί τή ζωή μας τήν προφητεία τοῦ πρεσβύτου Συμεών, ἀλλά ἄς σπεύ-δουμε καθη-με-ρινά καί μέ κάθε εὐκαιρία νά τόν συναντοῦμε μέσα στόν ναό

τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπό τά μυ-στήρια τῆς Ἐκ-κλησίας μας, μέσα ἀπό τήν προ-σευχή καί τή μελέτη τοῦ λόγου του, νά τόν βλέπουμε καί νά τόν ἀκοῦμε, ὅπως καί ὁ προφήτης Συ-μεών, ἀλλά καί νά ἐνούμεθα μαζί του, γιά νά εἶναι ὁ Χριστός αὐτός πού θά ὁδηγεῖ τή ζωή μας, νά εἶναι Ἐκεῖνος πού θά μᾶς δείχνει τόν δρόμο πρός τή σωτηρία μας.

Καί ἄς τόν παρακαλοῦμε ἀκόμη μαζί μέ τόν δίκαιο Συμεών νά μᾶς ἀξιώσει ὄχι μόνο νά ζοῦμε κοντά του ἐδῶ στή γῆ, ἀλλά νά ζήσουμε καί αἰωνίως κοντά του, στή χαρά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τήν ὁποία ἡ ἀγάπη του ἔχει ἑτοιμάσει γιά ὅλους ὅσους θά τόν πιστεύσουν καί θά τόν ἀκολουθήσουν ὡς Σω-τήρα καί Λυτρωτή τους.

Ἕνας ἐξ αὐτῶν πού τόν ἀκολούθησε σέ ὅλη του τή ζωή, ἀπό τά παιδικά του χρόνια, εἶναι καί ὁ ἀείμνηστος Δεσπότης Νικηφόρος, τοῦ ὁποίου θά τελέσουμε τό μνημόσυνο. Ἀπό παιδικῆς ἡλικίας εἶχε ἀγαπήσει τόν Χριστό, εἶχε ἀκολουθήσει τόν Χριστό, καί τό ἤξερα καί τό ζοῦσα αὐτό, διότι συνδεόμεθα ἀπό παιδικῆς ἡλικίας, καί στό Πανεπιστήμιο ἤμασταν μαζί καί συνέπεσε νά ἤμαστε καί αὐτάδελφοι, θά ἔλεγα, διότι εἴχαμε τόν ἴδιο Γέροντα στήν ἴδια Σκήτη, στή Μικρή Ἁγία Ἄννα. Ἀλλά ὁ Μητροπολίτης Νικηφόρος εἶχε μία πολύ μεγάλη ἀγάπη γιά τόν Χριστό καί αὐτή τήν ἀγάπη ἤθελε νά τήν μεταδώσει καί στούς ἀνθρώπους, ἤθελε νά γνωρίσουν τόν Χριστό. Γι᾽ αὐτό καί, παρά τό γεγονός ὅτι ζοῦσε στήν ἔρημο καί ἦταν τόσο εὐχαριστημένος, ἐγκατέλειψε τά πάντα καί πῆγε στήν Ἀφρική, πῆγε στήν ἱεραποστολή, γιά νά δώσει τήν εὐκαιρία στούς ἀδελφούς μας τῆς Ἀφρικῆς νά γνωρίσουν τόν Χριστό.

Καί πράγματι, ἀγωνίσθηκε μέ πολλούς κινδύνους, μέ πολλά προβλήματα, στά ὁποῖα βέβαια καί ἐσεῖς, οἱ Ναουσαῖοι, μαζί μέ τόν π. Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος εἶναι πνευματικό του τέκνο, τόν βοηθήσατε πολλές φορές, καί μέ τρόφιμα καί μέ τή συμπαράστασή σας, γιά νά ἐπιτελέσει τό ἔργο του, ἕνα ἔργο πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ καί πρός σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Θεός ἔτσι θέλησε, νά τόν πάρει κοντά του, ἐνῶ μποροῦσε νά προσφέρει πάρα πολλά. Ἴσως ὅμως μέ τήν προσευχή του ἀπό τόν οὐρανό νά στηρίζει περισσότερο αὐτό τό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς, τό ὁποῖο εἶχε ἀγαπήσει πάρα πολύ. Καί ἔτσι τόν χάσαμε, μέσα σέ ὅλους τούς ἀδελφούς μας πού ἔχουμε χάσει ἀπό τόν κορωνοϊό, ἐνῶ ἐκεῖνος πολλές φορές ἐνδιαφερόταν γιά μᾶς κι ἔλεγε «σᾶς βλέπω, σᾶς παρακολουθῶ, προσέχετε, προσέχετε τόν κορωνοϊό, μήν ἔρχεστε σέ ἐπαφή μέ πολύ κόσμο». Καί τόν ρώτησα «καλά ἐσεῖς δέν ἔχετε κορωνοϊό;» – «Ἐλάχιστα κρούσματα», μοῦ εἶπε.

Καί δεῖτε πῶς ἦρθαν τά πράγματα νά πάει κάποιος ἀπό ἄλλο μέρος, νά τοῦ μεταδώσει τόν ἰό, νά μήν εἶναι ἐκεῖ τά μέσα τόσο σύγχρονα καί νά τόν χάσουμε.

Τήν ὥρα πού τόν φέραμε στή Θεσσαλονίκη γιά νά πάει στόν γιατρό, ἔπαθε ἀνακοπή, καθώς εἶχε ταλαιπωρηθεῖ ἡ καρδιά του καί οἱ πνεύμονές του. Ἔτσι τώρα ἐμεῖς θά Θεό καί νά

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Για περισσότερες φωτογραφίες, κάντε κλικ εδώ